

fatis de se certā. quis potest pferre smam. De
virtute aut suavi aut nunq̄ pōt de se ferre se
tenciā verā. potest tñ hō qui nō hz ofciā ma
li habē certitudinē ofidencie de futuris a si nō
certitudinē iudicij. **Vñ. Jo. iij.** Si cor nostrū
non reprehēderit nos fiduciā hēm⁹ ad deum q̄
quicq̄d petierim⁹ accipiem⁹. **Secda** loq̄ndo de
facto p̄sone de actōe a de p̄nti: tunc hō p̄t de se
certam dare smam quo ad gen⁹ opis boni v̄l
mali v̄l mōr̄ntis. **Tercia** loquēdo quo ad p̄so
nam. tunc de malo pōt homo iudicare. s̄ de bo
no nō. nisi fuerit ex sp̄ali gracia data a dño. si
cut q̄n dixit ap̄l̄us. **Certus** s̄i q̄ nec mors aē.
me sepabūt a caritate xp̄i. **Potest** tñ vt p̄ri⁹
didū est haberi certitudo cōfidēcie **Quarta** dū
bia de p̄ri⁹ factis in p̄tem deteriorē sūt interp̄
tanda quo ad suscep̄tōem p̄m̄e **Hec** aut̄ inter
pretari non ē affirmare l̄ iudicare simpliciter
s̄ se gerē circa dubiū. ac si deteri⁹ otigisset. **Quī**
ta. null⁹ in hac vita iudicābus est t̄q̄ dignus
inferno: q̄ sp̄s sanctus op̄atur subito. **Simi**
liter ḡ in alieno hoīe vt plurimū facta. non p̄
sona sunt a nobis iudicanda

De accidia. Ca. viij.

Accidia s̄m̄ thō. ē tristitia de sp̄uali bo
no inq̄tum ē diuiz. ad q̄s q̄s de neces
sitate tenet vt q̄n ratio ofentit i fugā

a horrore a detestacōe; boni diuini. carne oino
otra spm̄ preualēte. Et ē ex suo gnē peccm̄ mor
tale **V**nde ec̄ damas. eā diffinens dicit **A**ccidia
ē tristitia agguans q̄. s. ita dep̄mit aīm hōis vt
nichil ei agere libeat boni spūalis ad qd̄ de ne
cessitate tenet. **N**otat alex. q̄ spūale dupliciter
capit **V**no mō gnāliter p̄ oibus preceptis dei
a phibicōibus **S**ecō mō spūaliter put solū re
spicit illa opa q̄ ordīnāt in deum p̄ se sicut sūt
orare. p̄fallē. legere. a h̄mōi Et hoc mō spūale
laboriosū determinat speciez pecc̄ in accidia. p̄
mo em̄ modo nō **P**referea notat q̄ accidia
est tristitia similiter inuidia **S**; dicit q̄ inuidi
a ē tristitia aggrauās de alieno bono. **A**ccidi
a ē tristitia agguans de bono pp̄rio spūali. qd̄
videt̄ malū. q̄ laboriosū. **N**otat insup̄ q̄ tristi
cia seculi put disponit ad mortē culpe non est
maximū peccm̄. q̄ i multis accidit q̄ sūt ad hoc
naturaliter dispositi. sicut in melancolicis **V**n̄
multo ciēs ottingit ex infirmitate melancolie
vel ec̄ aliā **H**ec alexan. **C**ancellari⁹ sic dicit **A**c
cidia dicimus oē te diuz̄ interm̄ Et hec ex gnē
suo venialis ē. q̄ ottrariatur non caritati s̄ fer
uori eius **F**it aut̄ mortalis dum p̄ eam aut
ex ea mortale crimen incurrit. vt qm̄ redub̄at
in peccatū mortale. sicut est obmissio eorum
que sunt de necessitate salutis. aut desperatio

de diuino auxilio aut fuisse interfectio. primū
magnū. fm mai⁹. terciū maximū **S**ubdit So
la negligētia mōelis ē p quā id qd sub pcep
to cadit obmittit q̄uis culpabilior in exercitijs
spūalib⁹ a ierarchicis vt i missa q̄ p̄phais de
hoc habes lati⁹ infra p̄. vi. a. xx. **T**ed iuz tū bo
ni aliquū solum ē mot⁹ naturalis. a sic nulluz ē
p̄cēm. Aliquū est appetit⁹ tristati de ope spūa
ti laborioso. a sic ē veniale. ymmo ec̄ appetitus
ille si sit deliberatiu⁹ est veniale. q̄ sensus i ve
niale non ē nisi veniale p̄cēm. **P**reterea rebuz
boni pueniens ex difficultate opis aut ex ma
licia oplexionis absq̄ culpa plus in iohē q̄ i
petro auget meritū a laudez iohis. si a dū in ce
teris ipse cū petro eq̄litr opetur. Difficultas
vero in ope virtutis ex assuesatione vicioruz
puemēs pl⁹ de p se diminuit rōez laudis glo
rie a meriti q̄ augeat. tū male habituatuz q̄
ex maiori conatu op⁹ sile ad bñ habituatuz
p̄ficere neq̄t magis m̄de reddiē incidētaliter cō
mēdand⁹ **C**aritas q̄ ogaudet veritati huic
vicio opponit̄ **G**audiū siue leticia bō q̄ est fm
damascenū q̄ nō penitūdine infert nec alteri⁹
nocumti ē gnātua. nec vltra excedit mēsurā
nec a studiosis opib⁹ suis nos abstrahit. a in
feruitute redigit. **C**ontra p̄ceptū aut carita
tis ē deum nō diligere sup oia. Diligere at̄ deū

sup oia ex toto corde ex tota aia ⁊ ex tota vti
te q̄tum sufficit viatori ad salutē dicit canē.
est taliter affici ad deū actu vel habitu q̄ dei a
micitia cuiuslibet alteri⁹ rei dilectōi anteponat
sic q̄ p nulla dilectōne l sui alteri⁹ caritatē vel
let deserere p trāsgressiōne cuiuscunq̄ p̄cepti
dini Est ec̄ oītra caritatē loq̄ndo de dilectōe pri
mia dei nō seruare ordinē eius. qui ē q̄ primō
deus p̄ omib⁹ diligat. **Sedō** vt aiam ppriā ⁊
ei⁹ salutem p̄ cunctis creatis diligat **Tercio** ⁊
deinde primū fm aiam principaliter. **Quarto**
corp⁹ ppriū nisi quis p̄ publica id exponat.
Quinto corp⁹ ppriū. circa primū ec̄ dilectōem
diligantē ppriōres ⁊ meliores. plus ppriōri
bus malis. ymmo fm ambrosiū semp boni do
mestici mal filijs sūt preferendi. **Sub** precep
to insup caritatis cadit diligē inimicū in corde
s. q̄tum ad naturā in vli. puta si aliquis dili
gens deū ⁊ primū. ab illa gnālitate dilectiōis
proximū non excludēdo. **Sedō** habē aim para
tum ad diligendū inimicū si necessitas occu
reret **Tercio** oīdere signa caritatis inimico q̄
coīter ab alijs oībus oīdi solent **Quarto** sub
uenire inimico i vltima necitate. **Dilectio** ec̄ pri
mi. iij. ista habere dz. **Sit** serenavt diligat eū
propter deum. **Sit** iusta vt non contēscandat
proximo in aliquo malo. sed solum in bono

Sit veravt nō ppter vtilitatē vel dilcōnem dili-
gat. s̄ q̄ vult primo bonū sicut sibi ipsi vult.
Sit ēē recta seu ordmata vt plus sibi velit ma-
ius bonū. **P**rimo. s̄. deum a beatitudinez a vir-
tutem aie. deinde sciam a sapiētiaz. deinde bona
corpis. postremo bona exteriora. **N**on ēē puer-
tat ordmem caritatis supratactum. **I**n hac
em dilectione vel creature bene vl̄ male ordia-
tis quid ē pccm mortale quid veniale a q̄d n̄
lum vt habes in plogo p secundum notabile
Scandalum ēē ex accidia nōnunq̄ nasci solet
Est aut scandalū actiuū fm ihero. dictū vel fac-
tum min⁹ rectum pretens occasionē ruine. Et
fit q̄n aliquis dicit vel facit aliqd qd̄ de se ta-
le ē: vt alterū aptum natuz sit inducere ad rui-
nam. Est aut scandalū duplex. **V**nū passiuū
a receptum. a illud est generale pccm nō spā-
le. in eo em̄ est q̄ scābalizat. Et est mortale pec-
catum q̄n ex dicto vel facto alteri⁹ quis ruit in
aliquod mortale pccm. **A**liud ē actiuum a da-
tum qd̄ diffinitum est. a est in eo qui scandalū
sat Et fit dupliciter. **V**no mō p accidēs. puta
q̄n fit preter intencōem agentis. q̄n. s̄. aliquis
suo verbo vel facto inordmato non intendit al-
teri dare occasionem ruine sed vult saluti sue
satisfacere. a sic iterum nō ē peccatum spāle
s̄ potest esse peccatū. **A**lio mō p se fit scandalū

quā. s. aliquis suo inordinato dō vel fō intēdit
aliū trahē ad peccm. a sic ē spāle peccm. qz intē
dit spūale primi no cumentū De scādalo itaqz
dat canē. iij. regulas **Prima.** null⁹ agēs bene
fm oēs circūstancias dicit d; dare scādalu; al
teri. q̄tumcuqz scandalifet ali⁹. qz i via oīo re
cta si quis ceciderit: non ex scandalo vie s; ex p
prio defectu pueniet. **Secūda** a solus ille scāda
lifat actiue qui aduertens ā aduertē debēs a
lios piores esse ad peccanduz ex mō suo agē
dī q̄ sibi non est i precepto: nichilomin⁹ ipse o
perari nō desistit. **Secus** in casib⁹ hic exclus
vbi malicia ppria est scādalu; gratis acceptū
vbi preterea nō est adūtentia nec esse deb; de
scandalo alteri⁹. ⁊ vbi q̄s ad illud opandū te
neret. **Tercia.** ille dī ex malicia sua peccare et
scandaluz accipe non ex actu alteri⁹ qui mfor
matus sufficiēter de bonitate hmōia dī. nichil
omin⁹ cedit in ruīnā. vt si ex voto religionis e
missio parentes post sufficientez de religionis
pfectu informacoēz se scandalifari oquerant
Scandalum ē hoc nō iam pusilloꝝ sed phari
seorū: acceptum. s. non datum **Quarta** quilibet
ab omni actu cui non est astrict⁹ aliūde tenet
desistere. qm̄ timet ā timē dēt fm vehementem
coniecturam scandalum pusillorum quousqz
de isto compescendo diligentiam compleuerit

nisi forte p̄ cōiutilitate v̄ctō spūs sc̄i doceat il
lud tūc agendū. vt x̄ps fecit i publicacōe ve
ritatis sac̄menti. **P**romde sanct̄o thō. **S**c̄ad aliū
actiuuz p̄ accūs est pecc̄m mortale **P**rimo q̄n
quis omittit actū pecc̄i mortalis **S**c̄d q̄n quis
otemnit salutem pximi. vt p̄ ea c̄seruāda nō
pretermittat aliq̄s facere q̄d sibi libuerit **V**e
male aut̄ pecc̄m est dupliciter. **V**no modo q̄n
quis actuz pecc̄i venialis omittit. **S**c̄d mō q̄n
quis omittit actū qui non est fm se pecc̄m sed
h̄z aliquaz speciem mali cum aliq̄ leui indisce
tione **S**candahum vero p̄ se actiuū est peccatū
mortale dupliciter. **P**rimo quādo q̄s int̄dic
aliū inducere ad peccandū mortaliter. **S**ecun
do q̄n int̄ndit aliū inducere ad peccandū ve
nialiter p̄ actuz pecc̄i mortalis. **V**eniale pecc̄m
est q̄n int̄ndit aliū inducere ad peccanduz ve
nialiter p̄ actū pecc̄i venialis. **A**ccidia eē impru
dentia causat: ideo de vicijis prudēcie oppositis
est videndū **P**ro quoz intellectu fm thō. nōn
dū q̄ prudētia h̄z tres ptes i gnē. viz primo
c̄siliū fm quod d̄z quis eubuliā habere **S**c̄d
indiciū seu sm̄am de c̄siliatis **T**ercio preceptū
ad exequendū precc̄siliataa sm̄ata. a ad q̄d
libet hoz vt bene fiat multa exigunt **N**ā ad bo
nitatē c̄siliij seu eubulie. v. aut. vi. exigunt. vi
delict̄ memoria. s. p̄teritoruz gestoz a similiū

Intelligētia q̄ est p̄ntiū cōtingētū a necessari
orū **S**olertia q̄ est i cōsiderādis futuris euentib⁹
est em̄ facilis a p̄mptā ieduratio de inuenci
one mediū Ratio seu ratiocinatio q̄ cōfert vnū
alteri. Docilitas p̄ quā q̄s acq̄escit sentēcijs
maioris Eustochia vero ē q̄n q̄s ex seipō p̄mp
te iedurat de medio l̄ de quibuscūq̄ **Q**ue vi
sunt media inter supremū aīe q̄d ē ratio a infī
mū hoīs q̄d ē opatio p̄ corpīs exercitiū medi
a. **S**ecūda p̄s prudēcie p̄ncipalis ē s̄ma seu
iudiciū. a h̄z duas p̄tes seu v̄tutes. vna ē sine
lis que ē b̄n̄ iudicatiua de cōib⁹ regulis Alia ē
Gnomyn q̄ est b̄n̄ iudicatiua de h̄ijs vbi oꝝ a
cōi lege recedē **T**rij. p̄s p̄ncipal prudēcie ē p̄
ceptiua seu executiua. iij. h̄ns p̄tes. p̄ma ē p̄ui
dētia q̄ ordiat aliq̄d q̄d ē fini accomoduz. secū
da ē circūspēctō. p̄ quā id q̄d ordiat i finē q̄s
opat cū h̄ijs q̄ circūstāt: attēdit ei circūstāci
as negocij **T**ercia ē caucio q̄ vitat ipedimēta
p̄ eā ei q̄s sic accipit lō vt vitet mala. a cauet
ab h̄ijs q̄ act⁹ virtutuz ipedire p̄nt. **C**ōtē pru
dentiā ḡ q̄ ē aurigav̄tutū pluā p̄ccā fiūt. p̄ma
imprudētia seu temeritas ei opponit. **C**ōmittit
aut̄ q̄n q̄s diūt a regul̄ dimisputa q̄n q̄s q̄h̄
cōtemnēs a repudiās dīna documēta p̄cipitā
ter agit **V**ult ei talis actū iprudēcie q̄ vult im
prudēt̄ agere oꝝtra p̄tes prudentie viz cōsiliuz

iudiciū a præceptū. **M**ōndū præterea q̄ vicia
oia q̄ opponunt quibuscuq̄ virtutib⁹ otentis
sub prudētia. reducunt ad. iiii. vicia. viz præci
pitacōez. inconsideracōem. incōstanciā. a neg
ligentiā. Et sūt ista a gnālia a spāliavicia. sic
ē prudētia q̄ est recta ratio agibiliū ē virtus
gnālis a spālis. **P**recipitacio fit dupliciter
Vno mō qn̄ quis p̄ impetū volūtatis vel passi
om̄s p̄trāhit actus seu p̄tes v̄silij. puta qn̄ q̄s
dimittit grad⁹ prefatos. s. memoriaz a c̄. **A**lio
mō qn̄ quis p̄fata p̄transit ex cōtemptu regu
le dirigētis Et hoc pp̄rie vocat̄ temeritas. et p̄
uenit ex sup̄bia q̄ refugit subesse. **I**nconsidera
cio ē qn̄ quis deficit in recte iudicādo. ex hoc q̄
otemnit vel negligit attendere ea ex quib⁹ re
dum iudiciū p̄cedit. puta regulas cōes vel ca
sus vbi exorbitandū est ab eisdez. **I**ncōstā
cia ē qn̄ quis rōne deficit in precipitādo ea q̄
sūt preconiliata a iudicata t̄p̄ bona. Et fit ali
qn̄ ex ira aut inuidia aut delectacōe a similib⁹
p̄sertim ex luxuria. **N**egligētia est defect⁹ de
bite sollicitudinis circa bona que q̄s facere d̄z
Et puenit ex quadam remissione volūtatis p̄
quā ottingit q̄ ratio non sollicitat̄ vt precipi
at ea q̄ d̄z vel eo modo quo d̄z. Et opponit̄ solli
citudin̄ bone seu diligentie. **C**onsistitq̄ i mte
riori adu potū. **V**nde et dicit̄ a ne q̄s est non

h̄v

a eligētia q̄ si nō eligētia eoꝝ que sūt ad finem
Digritia aut̄ importat tarditatē ad exēqundū
Torpor v̄o remissionē quā dā in ipsa exēcūōe
Omissio eē p̄tinet ad exteriorē actū debitum
quēcūq; q̄ p̄mittit̄ **N**egligētia itaq; ē p̄cēm
mōile. vno mō si illū qd̄ p̄mittit̄ sit de neces
sitate salutis. siue act⁹ sit siue circūstācia a tūc
trahit̄ ad illud gen⁹ p̄cī maḡ manifestū q̄
sit electio interior sola. **A**lio mō si volūtas intā
tum sit remissa ēca ea que sūt dei vt to taliter a
caritate dei deficiat. a hoc p̄cipue ɔtingit qn̄
negligētia sequit̄ ex ɔtēptu. **I**te si q̄s diliget̄
deū solū amore nāli. tunc cāret̄ negligētia q̄
est p̄cēm mortale **A**lio qn̄ si negligētia ɔsttat̄
in p̄tēmissione ad alicui⁹ circūstācie q̄
nō sit de necessitate salutis ne hoc fiat ex ɔtēp
tu s̄ ex aliq̄ deficiēte feruoris caritatis. q̄ ipedit̄ a
liqñ p̄ aliq̄d v̄iale p̄cēm: tūc ē solū v̄iale **Q**ue
aut̄ sit dīa negligēcie a ɔtēpt⁹ vide s̄. c. ij. s̄.
vñ. a. c. ij. s̄. v. **I**te infra p̄nti. c. s̄. xx. **P**rudētia
caris seu mūdi ē cura seu studiū. s̄m q̄ q̄s bō
caris h̄z̄ amat vt vltimū finē vite sue Et sic ē
mortale p̄cēm **A**liqñ aut̄ aliq̄s inordinate affici
tur ad aliq̄d delectabile carnis absq; hoc q̄ au
tat̄ a deo p̄ p̄cēm mortale Et si abh̄leat studi
um ad h̄ac delectacōē ɔñdam. non ē nisi v̄ia
le **S**ic̄ro aliquis actu curam carnis referat in

finem honestū. puta cui quis studet contestio
ni p̄ sustentacōez corp̄is tunc non ē prudē
cia carnis. Et sic prudēcia carnis tēdit ad finē
nō vere s̄ apparenter bonū. Astucia ē sic pru
dencia carnis h̄z cū prudencia vera similitudi
nem non at̄ ex̄nciam. **I**gnorācia ē sepe fa
cit de qua ponit canō. vi. regulas. prima Quili
bet obligat̄ scire illud absq̄ cui⁹ noticia non
p̄t euitare p̄c̄m **S**ecūda culpabilis ignoran
cia iuris d̄mī nō cadit ī facientē illud quod in
se ē. qm̄ sp̄s sc̄is talem hoīem de necessarijs
ad salutē que vires suas excedūt immedie
docere pat̄us ē. **T**ercia ignorācia m̄uincibil
excusat ī eis presertimq̄ sūt facti. non aut̄ cras
sari sup̄ma. q̄ puenit ex negligencia sciēdi a
faciēdi quod ī se ē. **D**icit̄ aut̄ m̄uincibil nō qn̄
vici possit. ā q̄ ex ea necesse sit tūc opari: s̄
q̄ opans sufficiēter s̄m casus euentuū dili gē
tiam nō apposuit sciēdi aliquod quod nescit
Quarta ignorācia iuris h̄māni sufficiēter p
mulgati nō liberat subditos a pena in foro ex
teriori. licz frequēter quo ad deū excuset a cul
pa quosdā ignorātes. vide de hoc supra. c. ij. §
viij. **Q**uinta nō quilibz tenet̄ scire de quolibet
p̄c̄o mortali an sit tale licz expebiat istud m̄q̄
rere a scire iur̄ vniuersaliūq̄ vires a statū a pl̄
ecclesiasticos q̄ laycos. **E**t inter ecclesiasticos

h̄n

prelati ex officio tenent q̄ sint pati oī poscēti
reddē rōez d̄ ea q̄ i eis ē fide a spe. vi. Nō ovēs
rōe diu ab ignorātia p̄ncipiorū moraliz ex
culat. **F**orte enī morula ad cōsiderandū appo
nere fas ē. **E**x premissis p̄z. a ex s̄cō thoma q̄
quintuplex ignorācia ē p̄ccm **P**rimo eorū q̄
sūt fide necessario tenenda **S**cō eorū que sūt
sub precepto dei: presertim in decalogo facien
da. **T**ercio eorū que sūt a xp̄iano desiderāda si
cut eorū q̄ in orōe d̄m̄ca cōtinent̄. **Q**uarto eorū que
preceptivim h̄nt ab eccā cōiter pmulgata. v.
eorū que q̄libz p̄ suo statu necessario h̄z scire
Vn̄ negligēcia talia sciēdia addiscēdi. affectō
talīa n̄ sciēdi. a fuga a p̄dicatōe l̄ doctore vbi
talīa q̄s discē p̄t. sūt pccā sic d̄ez ē de negligēti
¶ xvi **I**ngitudo ec̄ sit obmissioe a cōmissi
one. put si obmissioe h̄z tres grad̄. **P**rim⁹
q̄n̄ homo b̄n̄ficiū nō retribuit p̄ loco a tpe fm
suā facultatez **S**cōs peior q̄n̄ q̄s p̄ b̄n̄ficio non
laudat b̄n̄factorez a grās agit. s̄ dissimilat q̄
si nō demonstrans se b̄n̄ficiū accepisse **T**ercius
pessim⁹ q̄n̄ nō recognoscit b̄n̄ficiū siue p̄ obli
uionē siue quocūqz alio mō. **I**sti tres gradus
sūt pccm veniale q̄n̄ pueniūt ex negligētia q̄
dam ā ex aliq̄ indispositōe hoīs ad v̄tutē. p̄t
t̄n̄ cōtingere q̄ ec̄ talis īngitudo sit peccatuz
mōle. vno mō p̄pter interiorē cōtēptū. alio mō

propter obediēz eius que subtrahit quod ex ne-
cessitate debet beneficio vel simpliciter siue i a-
liquo necessitatis casu Ingratitudo ec fit com-
missione. vt qn quis no solu pretermittit im-
plere gratitudinis debitū: s; ec contrariū agit. Et
in hoc ec tres sūt gradus Primus qn quis re-
tribuit mala p bonis. Secundus peior qn bene-
ficiū vitupat Tercius pessimus qn beneficiū qua-
si maleficiū reputat Et hñ gradus ec fm obedi-
onez ei⁹ quod agit qnq; sūt peccā mortalia qn
q; venialia. **C**orreptionis fraterne obmissio
potest fieri tripliciter Vno mō meritorie sicut
dicit aug⁹ Si propterea quisq; obiurgādis a cor-
ripiendis male agētib; pccat. qz oportum⁹
tpus inquirat. vel eis de ipfis metuit ne deteri-
ores ex hoc efficiantur vel ad bonā vitam a pijs
erudiendis impediānt alios infirmos et pre-
mant atq; auertant a fide. non videt esse cupi-
ditatis obmissio: s; consilium caritatis Alio mō
pretermittit. a est peccm veniale qn timor a cu-
piditas tardiores faciunt hōiem ad corrigē-
dum delicta fratris. nō tamen ita q; si constaret
ei q; posset fratres a peccō retrahere propter timo-
rem vel cupiditatē dimitteret. quib; in aīo pre-
ponit caritatē fraternam. Et hoc mō viri sancti
quandoq; negligunt corrigere delinquentes.
Tercio modo pretermittit cum peccō mortali

h. iij.

quā. s. formidat. vt aug⁹ dicit Iudiciū vulgi. a
carnis cruciatio vel pemptio. dum tñ hec ita
dñentur in aīo q̄ fraterne caritati preponant
Et hoc videt̄ contingere quā aliquis presumit de
aliquo deliquēte pbabiliter q̄ posset eū a pec
cato retrahere. a tñ ppter timorez vel cupidita
tem pretermittit. **V**oti fractio eē peccm̄ de
quo est talis vclutio. q̄ oīs voluntaria voti fra
ctio ē mortale peccm̄. q̄ reddere ē necessitatis a
toctens quociēs frangit: nisi dispenset̄ o mite
tur aut irritet̄ p eū ad quem spectat. Et sūt ḡ
dus ibi. q̄ quā solemnisatum ē p sacū ordīne
vt castitas in sacris ostituto. vel p approbate
religionis p̄fessionē. est mai⁹ peccm̄ si frangit̄
q̄ in voto castitatis priuato. Et i religione ap
probata votū paupertatis est magnū. castita
tis mai⁹. sed maximū obedientie. Sic eē in pri
uatis votis votū castitatis pene vel i toto oīa
alia excedit vota. Quāobre solus papa in eo
dispēlat. vide de h^o infra. c. xiiij. §. p. a. c. xiiij. §. in
Itē. c. p. vi. §. xvij. Sic eē vota terre scē liminū a
plōy a scē iacobi reseruant̄ aliquā vt videt̄ pa
pe q̄ ad dis̄p̄latō; Oraconū eē de bitarū obit
sio tendit ad peccm̄ mortale. Primo quā cadit s̄
voto alicui⁹ orō Secō quā obmittit horas cano
nicas legitime nō ipedit⁹ q̄ tenet̄ sub p̄cepto.
Tercio q̄ orōez facē oīem i p̄mē sacō mūctā

quarto q̄ aliūde nō valens temptatōi tendēti
ad mortale resistere deum p̄ gracia nō inuocat
Quinto qui in festis vbi preceptū est deo frui
re. aut non missam audit ā deum nō diligit ā
nō orat nisi esset aliūde legitime impedit? **S**i
tie accidie s̄z greg. sūt. vi. p̄ma est malicia q̄n
quis ex tristitia de spūalibus impugnat ipsa
spūalia bona. in quoz detestacōez aliq̄s indu
cit. Malicia tū aliter capitur q̄n dī q̄ quis ex
malicia peccat. v̄ quando p̄cēm puenit ex iudi
nacōne habit⁹. put viz ex malicia peccare di
stinguūt. cōtra peccare ex infirmitate vel igno
rantia. q̄ tunc ex malicia peccare. non ē spāle
p̄cēm. s̄ generalis queb̄āz odicio peccati ē. **S**e
cunda est rancor q̄n quis ex tristitia de spūa
libus impugnat hōiem qui ad bona spūalia
inducit. **T**ercia ē pusillanimitas q̄n sic fugit
aliquis tristitia: q̄ fugit ardua v̄sitorum
dei. De qua supra. c. i. s̄. x. **Q**uarta desperacō est
q̄n quis sic fugit tristitia q̄ recedit a fine
vltimo. De qua supra. s̄. ij. **I**tem. c. i. s̄. xv. **Q**uin
ta est torpor circa precepta. q̄n quis sic fugit
contristancia q̄ fugit dei precepta. de quo su
pra. s̄. xvi. **S**exta est vagatio mentis circa illi
cita. vt q̄n quis p̄pter tristitiā in spūalib⁹ ab
eisdem se tranffert ad exteriora delectabilia.

Sitie accidie s̄m p̄sitorū sunt octo. **P**rima

Hm

amaritudo q̄ est quidā effect⁹ rācoris. de q̄ bi
dum ē. Secda ē ociositas q̄n q̄s circa precepta
torpet sic q̄ oīo dimittit ea Tercia ē somnolē
cia q̄n quis torpet circa precepta negligēter
ea implens Quarta ē importunitas mētis q̄n
mens sic euagat̄ circa illicita q̄ ipsa atq̄ men
tis importune vult ad diuersa se defūdere Q̄n
ta ē inq̄etudo corp̄is q̄n ex eadez radice mēbra
inordīnate mouent̄ Sexta insēbilitas q̄n ex
prefata radice fit p̄ corp⁹ motio local: vel mu
tatio p̄positi mētis Septia curiositas quando
mens sic euagat̄ ad illicita q̄ quo ad cogiti
onem ad diuersa se vult diffundere ex tristitia
a De quo supra. c. ij. §. xij. Octaua ē verbositas
q̄n idē ad verba se diffundit. De quo supra
c. vi. §. xvi. ac.

¶ De v. precep. ca. ix.

Quia decalogus ē multipliciē peccāte
ctingit. vbi p̄mū preceptus ē nō deos
alienos colē. et absq̄ institucōe yma
ginū. falsos deos nō colē s̄b institucōe ymagi
nū. Nullā sup̄sticiōz exercere q̄ ibi ē cuz demo
ne taciū l̄ māfestū pactū **¶** Sup̄sticio aut̄ ē
quedā religio sup̄ modū fuata. viciuz. s. quo
aliquis exhibet cultū dīnuz l̄ cui nō d̄z vel mō
quo non d̄z. Et h̄z species generales. Prima ē
q̄n diuin⁹ cultus exhibetur ei cui exhibend⁹
est. s. deo vero. sed modo indebito. sicut si aliq̄s